

Î N C H E I E R E

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Iulia Sîrcu

Nicolae Craiu, Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Individuală „Sabah-Peioglo”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Alexandrei Cîssa și Piotr Cîssa împotriva Întreprinderii Individuale „Sabah-Peioglo” cu privire la încasarea sumei și cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională a Întreprinderii Individuale „Sabah-Peioglo” împotriva Alexandrei Cîssa și Piotr Cîssa cu privire la încasarea sumei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 22 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Alexandra Cîssa și Piotr Cîssa, casată integral hotărârea Judecătoria Comrat din 21 mai 2015 și pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii lui Cîssa Piotr și respingere a acțiunilor Alexandrei Cîssa și Întreprinderii Individuale „Sabah-Peioglo”,

c o n s t a t ă

La 29 octombrie 2014, Cîssa Alexandra s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Sabah-Peioglo” cu privire la încasarea sumei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în luna ianuarie 2008 soțul dânzei, Cîssa Piotr, și directorul ÎI „Sabah-Peioglo” au convenit la realizarea către primul a tractorului T-25 cu numărul de înmatriculare GEB 133 și remorcii GERT 390, ce aparțineau întreprinderii. În acest sens, la 24 ianuarie 2008 directorul ÎI „Sabah-Peioglo” a emis ordinul nr. 24 cu privire la vânzarea tractorului și remorcii tractoristului Cîssa Piotr, fiind întocmit în aceeași zi actul de predare-primire. La 25 ianuarie 2008, Cîssa Piotr a transferat pe contul ÎI „Sabah-Peioglo” suma de 2896 lei, fapt confirmat prin copia chitanței la dispoziția de încasare nr. 03 și a facturii fiscale

SW0668462 din 25 ianuarie 2008. Însă, ÎI „Sabah-Peioglo” nu a întreprins nici o acțiune de înregistrare a dreptului de proprietate asupra tractorului și remorcii pe numele lui Cîssa Piotr.

Indică Cîssa Alexandra că la 08 aprilie 2008, ÎI „Sabah-Peioglo” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată cu privire la declararea nulității tranzacției neconsumate de vânzare-cumpărare și revendicarea bunului din proprietate străină. Necătând la faptul că prin hotărârea Judecătorei Comrat din 20 august 2012 a fost admisă acțiunea ÎI „Sabah-Peioglo” cu obligarea lui Cîssa Piotr și Cîssa Alexandra de a restitui tractorul și remorca, pârâta nu și-a onorat obligația de restituire a sumei de bani transferată pe contul acesteia drept plată pentru tractor și remorcă.

La 22 ianuarie 2015, Cîssa Piotr a depus cerere de atragere în proces în calitate de coreclamant.

Solicită reclamantii încasarea din contul ÎI „Sabah-Peioglo” a sumei de 2896 lei, cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 lei și 150 lei cu titlu de taxă de stat.

La 18 martie 2015, ÎI „Sabah-Peioglo” a depus cerere reconvențională împotriva Alexandrei Cîssa și Piotr Cîssa cu privire la încasarea sumei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că prin hotărârea Judecătorei Comrat din 20 august 2012 Cîssa Piotr și Cîssa Alexandra au fost obligați să restituie ÎI „Sabah-Peioglo” tractorul T-25 cu n/î GEB 133 și remorca GERT 390.

Declară ÎI „Sabah-Peioglo” că la momentul transmiterii tractorului și remorcii lui Cîssa Piotr, acestea erau în stare normală, însă în urma executării silite a hotărârii, mijloacele de transport au fost restituite întreprinderii în stare nefuncțională, fapt confirmat prin actul de predare-primire, factura fiscală și procesul-verbal de sechestrul din 26 august 2009. Pe faptul substituirii detaliilor din mijloacele de transport nominalizate a fost pornită în privința lui Cîssa Piotr o cauză penală.

Menționează reclamanta că în perioada aflării în posesia lui Cîssa Piotr, tractorul și remorca au fost supuse unor schimbări esențiale, micșorându-se astfel prețul de piață al acestora. Potrivit raportului de evaluare din 02 martie 2015 întocmit de SRL „Eniev Lux”, prețul de piață al tractorului T-25 cu n/î GEB 133 și remorcii GERT 390 în anul 2008 a constituit 47 000 lei, iar în 2015 – 24 000 lei. Prin urmare ÎI „Sabah-Peioglo” a suferit un prejudiciu material în sumă de 23 000 lei.

Solicită repararea în mod solidar de către Cîssa Piotr și Cîssa Alexandra a prejudiciului material în sumă de 23 000 lei, suportat în urma uzurii tractorului T-25 cu n/î GEB 133 și remorcii GERT 390 și compensarea cheltuielilor de judecată constituite din suma de 700 lei – costul evaluării mijlocului de transport, 690 lei – taxa de stat și 6,90 lei – comisionul bancar.

Prin hotărârea Judecătorei Comrat din 21 mai 2015, acțiunea Alexandrei Cîssa și Piotr Cîssa a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională a fost admisă parțial, cu încasarea în mod solidar din contul Alexandrei Cîssa și Piotr Cîssa în beneficiul ÎI „Sabah-Peioglo” a sumei de 20 104 lei cu titlu de compensare a prețului tractorului cu numărul de înregistrare GEB 133 și a remorcii cu numărul de înregistrare GERT 390, micșorat în rezultatul uzurii, sumei de 700 lei cu titlu de cheltuieli pentru evaluarea costului tractorului și sumei de 696,90 lei cu titlu de taxă de stat. În rest, acțiunea reconvențională a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de judecată a constatat că în perioada 21 martie 2008 – 05 decembrie 2014 Cîssa Piotr și Cîssa Alexandra au posedat ilegal tractorul și remorca, care au

suferit schimbări esențiale, prețul de piață al acestora micșorându-se considerabil, fapt confirmat prin raportul de evaluare din 02 martie 2015 întocmit de SRL „Eniev Lux”, din care considerent sunt obligați să repare prejudiciul material cauzat ÎI „Sabah-Peiglo” prin uzarea tractorului T-25 cu n/î GEB 133 și remorcii GERT 390.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 22 martie 2016, a fost admis apelul declarat de către Alexandra Cîssa și Piotr Cîssa, casată integral hotărârea Judecătorei Comrat din 21 mai 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii lui Piotr Cîssa și respingere a acțiunii Alexandrei Cîssa cu privire la încasarea datoriei. S-a încasat din contul ÎI „Sabah-Peiglo” în beneficiul lui Piotr Cîssa datoria în sumă de 2896 lei și în beneficiul lui Piotr Cîssa și Alexandrei Cîssa cheltuielile de judecată în sumă de 602 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 2500 lei cheltuieli de asistență juridică. Totodată, acțiunea reconvențională a ÎI „Sabah-Peiglo” a fost respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel a conchis că dat fiind faptul că prin hotărârea Judecătorei Comrat din 20 august 2012, Cîssa Piotr și Cîssa Alexandra au fost obligați să restituie ÎI „Sabah-Peiglo” tractorul T-25 cu n/î GEB 133 și remorca GERT 390, Cîssa Piotr este în drept să pretindă restituirea costului mijlocului de transport achitat de către dânsul în quantum de 2896 lei. Curtea de Apel Cahul a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii reconvenționale, deoarece nu a fost constatată vinovăția Alexandrei Cîssa și Piotr Cîssa în deteriorarea tractorului și remorcii.

La 01 august 2016, ÎI „Sabah-Peiglo” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 22 martie 2016 și menținerea hotărârii Judecătorei Comrat din 21 mai 2015.

În susținerea recursului, recurenta a invocat neaplicarea de către instanța de apel a legii care trebuia să fie aplicată, precum și aplicarea legii care nu trebuia să fie aplicată.

Indică ÎI „Sabah-Peiglo” că intimații Cîssa Piotr și Cîssa Alexandra au posedat ilegal tractorul și remorca începând cu 21 martie 2008, adică din momentul adresării reclamației privind restituirea mijloacelor de transport, reținerea ilegală fiind constatată și prin hotărârea Judecătorei Comrat din 20 august 2012, devenită irevocabilă la 11 decembrie 2013, prin care Cîssa Piotr și Cîssa Alexandra au fost obligați să restituie ÎI „Sabah-Peiglo” tractorul T-25 cu n/î GEB 133 și remorca GERT 390.

Menționează recurenta că în perioada aflării în posesia intimaților, tractorul și remorca au fost supuse unor schimbări esențiale, prețul de piață al acestora fiind micșorat considerabil. Potrivit raportului de evaluare din 02 martie 2015 întocmit de SRL „Eniev Lux”, prețul de piață al tractorului T-25 cu n/î GEB 133 și remorcii GERT 390 în anul 2008 a constituit 47 000 lei, iar în 2015 – 24 000 lei.

Declară ÎI „Sabah-Peiglo” că în legătură cu faptul că Cîssa Piotr și Cîssa Alexandra nu au restituit mijloacele de transport inclusiv și după emiterea hotărârii judecătorești prin care au fost obligați să o facă, prețul de piață al tractorului și remorcii s-a redus cu 23 000 lei, sumă care necesită a fi compensată de către intimați.

Consideră că instanța de apel neîntemeiat s-a bazat pe materialele cauzei penale, și anume ordonanța de încetare a urmăririi penale în privința lui Cîssa Piotr din 29 mai 2015, deoarece nu are nici o legătură cu repararea ÎI „Sabah-Peiglo” a prejudiciului

material cauzat în urma uzurii tractorului și remorcii, or, cauza penală a fost pornită pe faptul substituirii detaliilor din mijloacele de transport.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia redactată integral a Curții de Apel Cahul din 22 martie 2016, a fost expediată în adresa ÎI „Sabah-Peiloglo” la 25 mai 2016 (f.d. 221, volumul I) și a fost recepționată de către aceasta la 30 mai 2016, potrivit avizului de recepție (f.d. 231, volumul I).

În circumstanțele relevate și având în vedere că 30-31 iulie 2016 au fost zile de odihnă (sâmbătă și duminică), recursul declarat de către ÎI „Sabah-Peiloglo” la 01 august 2016, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 01 noiembrie 2016, în adresa intimațiilor a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către ÎI „Sabah-Peiloglo”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 02 decembrie 2016, intimații Cîssa Piotr și Cîssa Alexandra au depus referință, prin care au solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat cu menținerea deciziei Curții de Apel Cahul din 22 martie 2016, pe care o consideră legală și întemeiată. Indică că procesul-verbal de aplicare a sechestrului din 26 septembrie 2009 a fost întocmit în lipsa lui Cîssa Piotr, în conținutul acestuia lipsind informații precum că bunul sechestrat i-a fost încredințat dânsului contra semnătură și este obligat să-l păstreze în starea inițială.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎI „Sabah-Peiloglo” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎI „Sabah-Peioglo” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului argumentul recurenteii ÎI „Sabah-Peioglo” precum că începând cu 21 martie 2008, intimații Cîssa Piotr și Cîssa Alexandra au posedat ilegal tractorul și remorca, deoarece hotărârea Judecătorei Comrat din 20 august 2012, prin care ultimii au fost obligați să restituie ÎI „Sabah-Peioglo” tractorul T-25 cu n/î GEB 133 și remorca GERT 390, a devenit irevocabilă abia la 11 decembrie 2013. Totodată, pe faptul reținerii ilegale a mijloacelor de transport a fost pornită în privința lui Cîssa Piotr o cauză penală, însă prin ordonanța Procuraturii Comrat din 29 mai 2015, Cîssa Piotr a fost scos de sub urmărire penală cu încetarea procesului penal din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenteii precum că în perioada aflării tractorului și remorcii în posesia lui Cîssa Piotr și Cîssa Alexandra, mijloacele de transport au suferit schimbări esențiale, prețul de piață al acestora micșorându-se considerabil, deoarece nu au fost prezentat probe concludente și pertinente privind starea și costul tractorului și remorcii la momentul transmiterii lui Cîssa Piotr în anul 2008.

Mai mult ca atât, conform actului cu privire la costul estimativ al proprietății din 24 ianuarie 2008 întocmit de către comisia ÎI „Sabah-Peioglo”, costul rezidual al tractorului T-25 cu n/î GEB 133 și remorcii GERT 390 constituia 2896 lei, iar în procesul-verbal de aplicare a sechestrului asupra mijlocului de transport din 26 august 2009 întocmit de către executorul judecătoresc Mutcoglo I., la care face referire recurenta ÎI „Sabah-Peioglo”, este indicat doar că în urma examinării vizuale bunurile se află în stare normală și funcțională.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să

dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎI „Sabah-Peiglo” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „Sabah-Peiglo” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic